

Sygn. akt: IX K 1272/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach w IX Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Kabzińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Kozera

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12 stycznia, 9 marca, 14 marca i 20 kwietnia 2018 roku

sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej K. – Zachód

przeciwko

S. G. (1) synowi J. i K. z domu T., urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 4 lipca 2017 roku w K. zabrał w celu przywłaszczenia portfel z zawartością dowodu osobistego o numerze (...), prawa jazdy numer (...) na nazwisko K. S., dowodu rejestracyjnego DR/ (...) od samochodu N. (...) o nr rej. (...) wraz z polisą OC z firmy (...), karty debetowej banku (...), karty M. C., karty kredytowej S. Bank, karty kredytowej (...), kart lojalnościowych stacji paliw i sklepów, pieniędzy w kwocie 50 złotych oraz zegarka marki C. z metalową bransoletą powodując straty o łącznej wartości 1000 złotych na szkodę K. S.

tj. o przestępstwo z art. 278 §1 k.k. i art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

II. w okresie od grudnia 2016 roku daty bliżej nieustalonej do 14 lipca 2017 roku w K. przywłaszczył dokument stwierdzający tożsamość innej osoby w postaci dowodu osobistego o nr (...) na nazwisko P. P. (1) oraz stwierdzające prawa majątkowe dokumenty w postaci karty VISA Debit i karty VISA barclaycard P. na nazwisko P. P. (1), a także dokonał ukrycia dokumentna prawa jazdy kat B numer K 1060445 na nazwisko P. P. (1), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać

tj. o przestępstwo z art. 275 §1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

orzeka

I. w ramach zarzucanego oskarżonemu S. G. (1) w punkcie I aktu oskarżenia czynu, uznaje go za winnego tego, że:

- w dniu 4 lipca 2017 roku w K. zabrał w celu przywłaszczenia dowód osobisty o numerze (...), prawo jazdy numer (...) na nazwisko K. S., dowód rejestracyjny DR/ (...) od samochodu N. (...) o nr rej. (...) wraz z polisą OC z firmy (...), kartę debetową banku (...), kartę M. C., kartę kredytową S. Bank, kartę kredytową (...), karty lojalnościowe stacji paliw i sklepów na szkodę K. S., stanowiącego przestępstwo z art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i za to na mocy art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierza S. G. (1) karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności);

- w dniu 4 lipca 2017 roku w K. zabrał w celu przywłaszczenia portfel o wartości 150 zł oraz zegarek marki C. o wartości 144 zł na szkodę K. S., stanowiącego wykroczenie z art. 119 §1 k.w. i za to na mocy art. 119 §1 k.w. w zw. z art. 24 §1 i §3 k.w. w zw. z art. 9 §2 k.w. wymierza S. G. (2) karę grzywny w kwocie 100 zł (stu złotych),

II. uznaje oskarżonego S. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 275 §1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i za to na mocy art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierza S. G. (1) karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 85 §1 i §2 k.k. i art. 86 §1 k.k. orzeczone wobec S. G. (1) w punktach I i II wyroku kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na mocy art. 63 §1 i §5 k.k. zalicza S. G. (1) na poczet orzeczonej wobec niej kary łącznej pozbawienia wolności okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 lipca 2017 roku od godz. 07.30 do dnia 14 lipca 2017 roku do godz. 09.40;

V. na mocy art. 624 §1 k.p.k. zwalnia S. G. (1) od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości;

VI. na mocy art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2002r. Nr 123, poz. 1058 z późn. zm.) w zw. z § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2, §20 i §4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z dnia 18 października 2016 r.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. (1) kwotę 1047,96 zł (jeden tysiąc czterdzieści siedem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu S. G. (1) w postępowaniu sądowym z urzędu, w tym kwotę 195,96 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) tytułem podatku od towarów i usług.

SSR Justyna Kabzińska

Sygn. akt: IX K 1272/17

UZASADNIENIE

S. G. (1) został oskarżony o to, że:

I. w dniu 4 lipca 2017 roku w K. zabrał w celu przywłaszczenia portfel z zawartością dowodu osobistego o numerze (...), prawa jazdy numer (...) na nazwisko K. S., dowodu rejestracyjnego DR/ (...) od samochodu N. (...) o nr rej. (...) wraz z polisą OC z firmy (...), karty debetowej banku (...), karty M. C., karty kredytowej S. Bank, karty kredytowej (...), kart lojalnościowych stacji paliw i sklepów, pieniędzy w kwocie 50 złotych oraz zegarka marki C. z metalową bransoletą powodując straty o łącznej wartości 1000 złotych na szkodę K. S.

tj. o przestępstwo z art. 278 §1 k.k. i art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

II. w okresie od grudnia 2016 roku daty bliżej nieustalonej do 14 lipca 2017 roku w K. przywłaszczył dokument stwierdzający tożsamość innej osoby w postaci dowodu osobistego o nr (...) na nazwisko P. P. (1) oraz stwierdzające prawa majątkowe dokumenty w postaci karty VISA Debit i karty VISA barclaycard P. na nazwisko P. P. (1), a także dokonał ukrycia dokumentna prawa jazdy kat B numer K 1060445 na nazwisko P. P. (1), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać

tj. o przestępstwo z art. 275 §1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W grudniu 2016 roku daty bliżej nieustalonej P. P. (1) przebywając w sklepie (...) na ul (...) zagubił portfel z materiału w niebiesko-szarą kratkę z napisem V., w którym znajdowały się: dowód osobisty nr (...) wydany przez Burmistrza

Miasta i Gminy K. W. (2) na nazwisko P. P. (2), prawo jazdy kat B o nr (...) seria K 1060445 wyd. przez Starostę (...) na nazwisko P. P. (1), karta (...) C. o numerze (...) na nazwisko P. P. (3), karta A. P. of A. C. o numerze 101 634 565 na nazwisko P. P. (1), karta (...) o numerze (...) na nazwisko P. P. (1), karta VISA Debit o numerze (...) na nazwisko P. P. (1), karta VISA barclaycard P. o numerze (...) na nazwisko P. P. (1), karta R. z numerem (...), karta (...) z numerem (...), na którym brak było podpisu właściciela karty, karta oyster Transport for L. z numerami (...) i numerem (...), karta BYTOM KLUB z numerem (...), karta o nazwie M. (...): (...), czterokolorowe etui wykonane z materiału skóropodobnego, posiadające na stronie przezroczystą folię. W okresie od grudnia 2016 roku dnia, w którym P. P. (1) zgubił portfel z w/w zawartością, do 14 lipca 2017 roku w K. S. G. (1) znalazł dokumenty należące do P. P. (1) w postaci dowodu osobistego o nr (...), karty VISA Debit i karty VISA barclaycard P. na nazwisko P. P. (1), a także prawo jazdy kat B numer K 1060445 na nazwisko P. P. (1). S. G. (1) zabrał przedmiotowe dokumenty, dokonując ukrycia dokumentu w postaci prawa jazdy kat B numer K 1060445 na nazwisko P. P. (1).

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego (k. 108-109, 111-112, 162-163), zeznania P. P. (1) (k. 60-61, 175), protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych (k. 33-37), protokół oględzin (k. 46-47), wydruki zdjęć rzeczy ujawnionych w toku przeszukania w dniu 14.07.2017r. pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych S. G. (1) (k. 48-52).

K. S. pracował w firmie (...) przy ul. (...) w K. jako sprzedawca. W budynku, w którym pracował znajdowało się kilka innych firm, budynek ten był dwupoziomowy. Sklep mieścił się na parterze, a naprzeciw sklepu znajdowało się pomieszczenie socjalne, w którym pracownicy trzymają m.in. swoje prywatne rzeczy. Pomieszczenie to nie było zamknięte, gdyż pracownicy często z niego korzystali. W dniu 04.07.2017r. K. S. był jedynym pracownikiem. Przybył do pracy około godziny 8:00. Wówczas w pomieszczeniu socjalnym schował do swojej szuflady portfel firmy (...) koloru czarnego z materiału o wartości 150 zł wraz z zawartością: dowodem osobistym nr (...) wydanym przez Prezydenta Miasta K. na nazwisko K. S., prawem jazdy kat. B o nr (...) seria (...) wyd. przez Prezydenta Miasta K. na nazwisko K. S., dowodem rejestracyjnym seria DR/ (...) na samochód marki N. (...) o nr rej. (...) wraz z polisą OC firmy (...), kartą debetową banku (...) koloru czerwonego, kartą M. C. koloru srebrnego, kartą kredytową S. Bank koloru czarnego, kartą kredytową (...) koloru czerwonego, potwierdzeń wpłat z różnych placówek w tym Poczty Polskiej, kart lojalnościowych z różnych sklepów i stacji paliw. Wszystkie te dokumenty i karty były opatrzone jego nazwiskiem. Nadto w portfelu miał także wizytówki sklepu w którym pracował oraz kserokopię dowodu osobistego jego szwagra P. T.. Odłożył tam również zegarek marki C. (...) P ze srebrną, metalową bransoletką wartości 144 zł. Około godziny 11:26 do budynku przy ul (...) wszedł S. G. (1), który udał się na koniec korytarza. W tym czasie K. S. przejściowo przebywał w pomieszczeniu socjalnym, a następnie opuścił je, zamknął drzwi wyłączając klamkę i udał się do pomieszczenia, w którym znajdował się sklep. O godzinie 11:28 S. G. (1) przeszedł z powrotem w okolice wejścia do budynku i zatrzymał się przy drzwiach pomieszczenia socjalnego, w którym swoje rzeczy zostawił K. S.. Wszedł do niego i zamknął drzwi. Z szuflady, w której K. S. zostawił swoje rzeczy zabrał wówczas należący do niego portfel wraz z jego w/w zawartością oraz w/w zegarek C.. Następnie opuścił pomieszczenie socjalne oraz budynek i oddalił się w nieznanym kierunku. Około godziny 16:00, kiedy K. S. kończył pracę, zorientował się, że w szufladzie nie ma jego rzeczy. Zawiadomił Policję i w toku oględzin nagrania monitoringu funkcjonariusze rozpoznali na nim znanego im S. G. (1). Dokonali oni zatrzymania S. G. (1) i przeszukania jego mieszkania, w którym ujawnili część z przedmiotów należących do K. S. i P. P. (1).

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego (k. 44-45, 108-109, 111-112, 162-163, 164), zeznania K. S. (k. 2-3, 16-17, 53-54, 163-164), protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych (k. 33-37), protokół oględzin (k. 46-47), wydruki zdjęć rzeczy ujawnionych w toku przeszukania w dniu 14.07.2017r. pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych S. G. (1) (k. 48-52), protokół zatrzymania rzeczy (k. 9-11), protokół zatrzymania osoby (k. 31), płyta CD z nagraniem z monitoringu (k. 115) oraz protokół jej oględzin (k. 113-114), wydruki zdjęć z monitoringu z dnia 4 lipca 2017r. (k. 14-15), opinia biegłego rzeczoznawcy (k. 167-169).

Oskarżony S. G. (1) ma 56 lat, jest kawalerem, nie ma dzieci i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Ma wykształcenie średnie, bez wyuczonego zawodu. Nie pracuje, utrzymuje się z zasiłku z (...) w wysokości 221 złotych miesięcznie. Nie posiada majątku. Leczył się psychiatrycznie. Był uprzednio wielokrotnie karany, w tym za

przestępstwa przeciwko mieniu, a ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 15.10.2012r. w sprawie o sygnaturze II K 778/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody: oświadczenie oskarżonego S. G. (1) (k. 44-44v, 108-109v, 111-111v, 162), dane osobopoznawcze (k. 120), informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 57-58), odpisy wyroków (k. 83, 84, 85, 86, 88-89, 91).

Z uwagi na ujawnioną w toku postępowania wątpliwość co do poczytalności oskarżonego w trakcie czynu, dopuszczono w sprawie dowód z opinii dwóch biegłych psychiatrów, którzy w wydanej na podstawie ambulatoryjnego badania psychiatrycznego opinii wskazali, że oskarżony nie jest upośledzony umysłowo ani chory na endogenną chorobę psychiczną, natomiast stwierdzono u niego objawy organicznych zaburzeń osobowości i objawy politoksykomanii. Biegli stwierdzili, że w odniesieniu do zarzucanego mu czynu karalnego dotyczącego kradzieży na szkodę K. S. opisane przez nich zaburzenia nie mają wpływu na poczytalność wobec czego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu karalnego miał zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. Wobec przedstawienia S. G. (1) w późniejszym czasie drugiego zarzutu dotyczącego kradzieży na szkodę P. P. (1), biegli wydali uzupełniającą opinię pisemną, w której nie zmienili swoich wniosków i uznali, że również do tego czynu nie zachodzą przesłanki ograniczające czy wykluczające poczytalność w odniesieniu do dodatkowego zarzutu. Wnioski płynące z tych opinii biegli podtrzymali opiniując ustnie w toku rozprawy.

Dowody: pisemna opinia sądowo-psychiatryczna (k. 69-71), uzupełniająca pisemna opinia sądowo-psychiatryczna (k. 129), uzupełniająca ustna opinia sądowo-psychiatryczna (k. 174v-175).

Oskarżony S. G. (1) słuchany po raz pierwszy w toku postępowania przygotowawczego oświadczył, iż przyznaje się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu na szkodę K. S.. Stwierdził, że chciał skorzystać z toalety, wszedł do pomieszczenia, nie było tam nikogo, coś go podkusiło i otworzył jedną z szuflad. Tam znalazł portfel i zegarek. Wziął te rzeczy i wyszedł z budynku. Zabrał te rzeczy w celu przywłaszczenia. Z portfela wyciągnął prawo jazdy, dowód osobisty i dowód rejestracyjny na jakiś samochód, rzeczy te schował u siebie w domu. Portfel i resztę kart tam się znajdujących wyrzucił do jakiegoś śmietnika. Nie korzystał z żadnych kart. Zegarek C. od czasu kradzieży nosił na ręce. Żałował tego co zrobił i deklarował, że więcej się to nie powtórzy (k. 45).

W toku kolejnego przesłuchania oskarżony wyjaśnił, że przyznaje do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia i stwierdził, że nic więcej nie ma do dodania. Na zadane pytanie dodał jednak, że dokumenty na nazwisko P. P. (1) znalazł na rynku w K.. P. wtedy i gdy je znalazł to włożył do szafki w mieszkaniu i o nich zapomniał. Nie korzystał z tych dokumentów, nie wiedział do kogo należą. Przyznał, że robi sporadycznie zakupy w Biedronce przy ul (...) w K. (k. 109).

Wyjaśniając po raz trzeci oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i w całości podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Stwierdził, że żałuje tego co zrobił. Było to spowodowane tym, że pił alkohol i dlatego zapomniał zwrócić tych dokumentów do odpowiedniego (...) (k. 112).

W trakcie rozprawy oskarżony oświadczył, że przyznaje się do popełnienia pierwszego czynu, tj. że ukradł zegarek i dokumenty, ale nie zgadza się z wyceną zegarka przez pokrzywdzonego oraz że przyznaje się do popełnienia drugiego czynu, jeżeli przywłaszczeniem jest znalezienie portfela. Zaprzeczył, aby w portfelu było 50 zł. Stwierdził, że nie chce składać wyjaśnień. Częściowo potwierdził pierwsze wyjaśnienia składane w postępowaniu przygotowawczym, wskazując, iż nie potwierdza, że zabrał w celu przywłaszczenia, tylko że wziął, podnosząc, że nie miał siły, aby się opanować. Podał, że na pewno w tym portfelu nie było 50 złotych. Potwierdził też pozostałe wyjaśnienia składane w postępowaniu przygotowawczym. Dodał ponadto, że jak pokazał zegarek zegarmistrzowi to on wycenił o na 150 złotych. Kwestionował też opinię sądowo-psychiatryczną wskazując, że kilka razy w innych opiniach było stwierdzone, że w znacznym stopniu miał zniesioną zdolność do rozpoznania własnych czynów (k. 162-163, 164, 175).

Sąd zważył, co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła w sposób precyzyjny ustalić stan faktyczny niniejszej sprawy oraz dokonać oceny prawnokarnej zachowania oskarżonego S. G. (1).

Ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd oparł się w zakresie dowodów osobowych na zeznaniach pokrzywdzonych K. S. i P. P. (1) oraz częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego S. G. (1), a także na dowodzie z opinii biegłego rzeczoznawcy, jak również na pozostałych dowodach zgromadzonych w aktach sprawy w postaci protokołów zatrzymania rzeczy, przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, oględzin rzeczy oraz nagrania zapisu monitoringu, wydrukach zdjęć z monitoringu oraz wydrukach zdjęć rzeczy ujawnionych w toku przeszukania w dniu 14.07.2017r. pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych S. G. (1), które to dowody Sąd ocenił w sposób swobodny z uwzględnieniem wskazań wiedzy i zasad doświadczenia życiowego.

Oceniając zeznania świadka K. S. stwierdzić należy, że świadek w sposób spójny i logiczny w toku całego postępowania opisał gdzie schował swój portfel i zegarek, gdy w dniu 4 lipca 2017 roku udał się do pracy. Szczegółowo opisał jakie przedmioty znajdowały się w portfelu, precyzując w toku postępowania sądowego, że tego dnia w portfelu mogła nie znajdować się żadna gotówka. Pokrzywdzony K. S. wskazał również, że zegarek marki C. otrzymał w 2015 roku i wówczas kosztował on 700 zł.

Kolejny pokrzywdzony w sprawie P. P. (1), który składał zeznania w toku postępowania przygotowawczego również w sposób szczegółowy opisał jakie przedmioty znajdowały się w portfelu, który zgubił w okresie pomiędzy 20 a 24 grudnia 2016 roku i które to dokumenty następnie w dniu 14 lipca 2017 roku zostały ujawnione podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oskarżonego. Zeznania tych świadków Sąd przyjął w całości, albowiem nie znalazł podstaw, aby odmówić im przymiotu wiarygodności. Są to osoby całkowicie obce w stosunku do oskarżonego, a ich zeznania znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w postępowaniu, w postaci nie budzących wątpliwości protokołów przeszukań oraz oględzin, w tym oględzin monitoringu z dnia 4 lipca 2017 roku na którym widoczna jest postać oskarżonego, który wszedł do pomieszczenia socjalnego sklepu (...).

Podnoszone przez świadka K. S. okoliczności potwierdził częściowo sam oskarżony S. G. (1), który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu na szkodę K. S., podnosząc, że zabrał z pomieszczenia sklepu znajdujący się tam portfel i zegarek, stanowczo przy tym zaprzeczając, aby w portfelu K. S. znajdowały się jakieś pieniądze oraz podnosząc, że jego zdaniem zegarek nie był wart więcej niż 150 zł. Oskarżony przyznał się również do tego, że ujawnione w jego miejscu zamieszkania dokumenty na nazwisko P. P. (1) znalazł na rynku w K., zabrał je i zabrał do mieszkania, chowając je w szafce i o nich zapomniał. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego S. G. (1), albowiem znajdują one potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach. Przyznanie się oskarżonego do obu zarzucanych mu czynów nie budziło wątpliwości. Sąd przyjął za wiarygodne również tę część jego wyjaśnień w których podnosił, że w portfelu K. S. nie było żadnych pieniędzy, gdyż sam pokrzywdzony K. S. opisując zawartość portfela w czasie zeznań składanych w toku postępowania sądowego przyznał, że mogło nie być w jego portfelu w czasie zajścia z dnia 4 lipca 2017 roku pieniędzy.

Ustalając wartość zegarka marki C. Sąd oparł się na opinii biegłej rzeczoznawcy M. C., która w swojej pisemnej opinii stwierdziła, że najniższą kwotą za jaką można przedmiotowy zegarek to 144 zł. Sąd przyjął przedmiotową opinię w całości jako sporządzoną przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie, która ponadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Cennych informacji z punktu widzenia oceny poczytalności oskarżonego w chwili czynów dostarczyły zarówno pisemne, jak i ustna opinie sądowo-psychiatryczne. Na jej podstawie Sąd przede wszystkim ustalił, iż oskarżony w trakcie czynu miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów oraz pokierowania swoim postępowaniem. Sąd uznał przedmiotowe opinie za godne by na ich podstawie czynić ustalenia co do osoby oskarżonego, gdyż sporządzone została po przebadaniu oskarżonego przez biegłych psychiatrów posiadających wymagane kwalifikacje i wiedzę oraz bogate doświadczenie zawodowe, z wykorzystaniem odpowiednich technik badawczych, są obiektywne, jasne i pełne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności, a wnioski w nich zawarte są kategorięczne i z tych względów Sąd poczytał je za swoje.

Nadto Sąd nie znalazł powodów dla odmówienia wiarygodności pozostałym dowodom zgromadzonym w sprawie, które posłużyły celem ustalenia okoliczności dotyczących osoby oskarżonego w postaci niebudzących wątpliwości oświadczeń oskarżonego oraz danych osobopoznawczych na okoliczność jego sytuacji osobistej, majątkowej i rodzinnej. Okoliczność uprzedniej karalności oskarżonego Sąd ustalił na podstawie informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz odpisów wyroków Sądów. Dokumenty te zostały sporządzone przez organy upoważnione do gromadzenia, przetwarzania, sporządzania i udostępniania takich danych, dlatego nie budziły one zastrzeżeń.

Przechodząc do oceny prawno-karnej zachowania oskarżonego z dnia 4 lipca 2017 roku wskazać należy, iż odpowiedzialności karnej za zarzucany oskarżonemu w akcie oskarżenia czyn określony w art. 278 § 1 kk podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przez zabór rozumieć należy bezprawne działanie poprzez wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej oraz bez żadnej ku temu podstawy. Do znamion tego przestępstwa należy również skutek w postaci objęcia rzeczy wyjętej spod władztwa osoby uprawnionej we władanie sprawcy. Ponadto celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do własnego majątku, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Zabór mienia odbywa się w każdym przypadku wbrew woli jego właściciela (posiadacza), z reguły bez jego wiedzy, a jeżeli nawet za jego wiedzą, to zazwyczaj bez użycia wobec jego osoby jakichkolwiek oddziaływań ze strony sprawcy. Zaborowi rzeczy przy kradzieży musi towarzyszyć zamiar kierunkowy, jakim jest chęć przywłaszczenia cudzej rzeczy. Jest to niezbędny element związany z przypisaniem sprawcy zaboru cudzej rzeczy, odpowiedzialności karnej za kradzież. Jak stanowi art. 278 § 5 k.k. przepisy § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Stosownie do treści art. 275 § 1 k.k. kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Nie ulega wątpliwości, że w dniu 4 lipca 2017 roku S. G. (1) zabrał w celu przywłaszczenia dokumenty oraz karty uprawniające do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Z jednak uwagi na ustaloną wartość skradzionego na szkodę K. S. zegarka na kwotę 144 zł oraz portfela na kwotę 150 zł, Sąd zmienił opis czynu uznając go za winnego tego, że:

- w dniu 4 lipca 2017 roku w K. zabrał w celu przywłaszczenia dowód osobisty o numerze (...), prawo jazdy numer (...) na nazwisko K. S., dowód rejestracyjny DR/ (...) od samochodu N. (...) o nr rej. (...) wraz z polisą OC z firmy (...), kartę debetową banku (...), kartę M. C., kartę kredytową S. Bank, kartę kredytową (...), karty lojalnościowe stacji paliw i sklepów na szkodę K. S., stanowiącego przestępstwo z art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

oraz tego, że

w dniu 4 lipca 2017 roku w K. zabrał w celu przywłaszczenia portfel o wartości 150 zł oraz zegarek marki C. o wartości 144 zł na szkodę K. S., stanowiącego wykroczenie z art. 119 §1 k.w.

Jak bowiem stanowi art. 119§1 k.w. kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. W dniu 4 lipca 2017 roku wysokość wynagrodzenia minimalnego wynosiła 2000 zł i tym samym 1/4 tej kwoty to 500 zł. Mając zatem na uwadze to, że wartość portfela i zegarka marki C. nie przekraczała tej kwoty 500 zł, należało przypisać oskarżonemu popełnienie w tym zakresie wykroczenia z art. 119 §1 k.w.

Jeśli zaś chodzi o czyn popełniony na szkodę P. P. (1) to Sąd uznał go za wonnego tego, że w okresie od grudnia 2016 roku daty bliżej nieustalonej do 14 lipca 2017 roku w K. przywłaszczył dokument stwierdzający tożsamość innej osoby w postaci dowodu osobistego o nr (...) na nazwisko P. P. (1) oraz stwierdzające prawa majątkowe dokumenty w postaci karty VISA Debit i karty VISA barclaycard P. na nazwisko P. P. (1), a także dokonał ukrycia dokumentna prawa

jazdy kat B numer K 1060445 na nazwisko P. P. (1), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, co stanowiło przestępstwo z art. 275 §1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

Nie ulega wątpliwości, że przywłaszczył on dokumenty stwierdzające tożsamość P. P. (1), a także dokonał ukrycia dokumentu prawa jazdy, czym zrealizował oprócz cytowanego powyżej czynu z art. 275 §1 k.k. czyn z art. 276 k.k. zgodnie z którym kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się stopniem zawinienia, stopniem społecznej szkodliwości oraz celami kary w zakresie wychowawczym i zapobiegawczym. Stopień winy obu wszystkich przestępstw oskarżonego i wykroczenia z art. 199 §1 k.w. jest znaczny. Taka ocena wynika z faktu, że oskarżony miał pełną świadomość tego, że swoim postępowaniem narusza prawo. Jak wynika z opinii biegłych psychiatrów jego poczytalność, nie była w żaden sposób ograniczona.

Również stopień społecznej szkodliwości przestępstwa z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. i art. 275 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełnionego na szkodę K. S. popełnionego przez oskarżonego jest znaczny. Oskarżony swoim czynem naruszył ważne dobro chronione prawem jakim jest własność oraz pewność obrotu prawnego i wiarygodność dokumentów. Działał on z zamiarem bezpośrednim. Również czyn popełniony na szkodę P. P. (1) charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Także w tym przypadku oskarżony naruszył ważne dobro chronione prawem jakim jest pewność obrotu prawnego i wiarygodność dokumentów, działając za zamiarem bezpośrednim. Jeśli chodzi o wykroczenie z art. 119 §1 k.k. to również w tym przypadku stopień społecznej szkodliwości był znaczny. S. G. (1) naruszył dobro chronione w postaci własności, działał z zamiarem bezpośrednim, a łączna wartość skradzionych przedmiotów stanowiła kwotę 294 zł.

Okolicznością obciążającą oskarżonego była jego uprzednia wielokrotna karalność, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

W ocenie Sądu karą spełniającą wyżej określone wymogi za zarzucane mu przestępstwa może być tylko i wyłącznie kara pozbawienia wolności i Sąd za przestępstwo popełnione na szkodę K. S. wymierzył S. G. (1) karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, a za przestępstwo popełnione na szkodę P. P. (1) wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd za wykroczenie z art. 119 §1 k.w. wymierzył S. G. (1) karę grzywny w kwocie 100 zł mając na uwadze stopień winy, społecznej szkodliwości oraz jego sytuację osobistą i majątkową.

Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. i art. 86§1 k.k. Sąd orzeczone wobec oskarżonego S. G. (1) kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał bowiem z jednej strony na uwadze, iż czasookres popełnienia w/w przestępstw częściowo nakładał się na siebie. Z drugiej strony Sąd miał na względzie, że naruszył wskazanymi przestępstwami różne dobra prawne – co sprzeciwiało się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Z uwagi na ujawnioną sytuację osobistą, materialną i rodzinną oskarżonego S. G. (1), przede wszystkim wobec faktu, iż oskarżony nie pracował, utrzymywał się jedynie z niewielkiego zasiłku, a ma w perspektywie kolejne osadzenie do wykonania kary pozbawienia wolności w warunkach zakładu karnego oraz to, że po opuszczeniu przez niego zakładu karnego w początkowym okresie będzie mu zapewne trudno znaleźć pracę, Sąd uznał, że poniesienie przez niego kosztów postępowania w jakiegokolwiek części byłoby dla niego zbyt uciążliwe i stąd też na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w całości zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania.

Sąd na mocy art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2002r. Nr 123, poz. 1058 z późn. zm.) w zw. z § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2, §20 i §4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z dnia 18 października 2016 r.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. (1) kwotę 1047,96 zł tytułem

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu S. G. (1) w postępowaniu sądowym z urzędu, w tym kwotę 195,96 zł tytułem podatku od towarów i usług, albowiem nie zostały one poniesione w żadnej części.

SSR Justyna Kabzińska